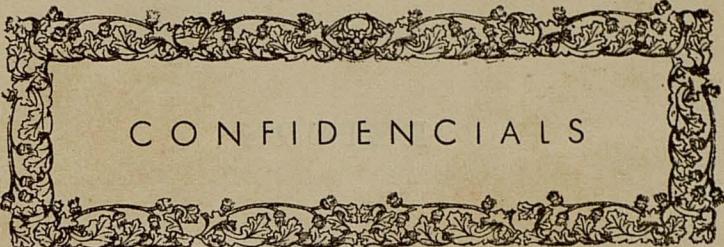

CONF 00

CONFIDENCIALS

RETORN

per

Josep M.ª Tous i Maroto

Mallorca, 8 d' Abril, 1948

Fulla 2.^a

Núm. 25.

RETORN

Quants d'anys, oh, Mussa camperola amiga,
sens incontrar-nos pels camins del món,
a on l'ambient de les ciutats fadiga
i l'anyorança té un sentit pregón!

Enyorança de l'ésser d'eixa terra
què enmantella la mar en sos confins,
records de la planura i de la serra,
aubes de roses i nocturns de grins.

En l'altibaix de la moderna vida
ma lira ha puntejats altres cantars,
car els anys no aturen l'esbranzida
i té l'autumne sos crepuscles clars.

No me dolen la treuga i la recançà,
que esperonejen més el pensament,
i el retorn a lo antic així és gaúbança
i renovació del sentiment.

Me plau tornar a dins la llar fumosa,
fent rotlada als missatges i pastors
en la nit hivernal misteriosa,
ascoltant de la pluja les remors.

De la sitja terrosa a la vorera,
d'un clap del bosc espès, a l'entrellum,
contemplar com una altra Balanguera
fila que fila per l'espai, el fum.

Guitar, boca de nit, dins les cassetes,
baix del verd cobricel del figueral,
per ascoltar els sòns i castanyetes
que accompanyen la dança tardoral.

Retorn

Quants d'anys, oh Mussa camperola amiga,
sens incontrar-nos pels camins del món,
a on l'ambient de les ciutats fatiga
i l'anyorança té un sentit pregón!

Anyorança del ésser d'eixa terra
que enmantella la mar en sos confins,
records de la planura i de la serra,
aubes de roses i nocturns de grins.

En l'altibaix de la moderna vida
ma lira ha puntejat altres cantars,
car els anys no deturen l'embranzida
i té l'autumne sos crepuscles clars.

No me dolen la treuga i la recançà,
que esperonejen més el pensament,
i el retorn a lo antic així és gaúbança
i renovació del sentiment.

Me plau tornar a dins la llar fumosa,
fent rotlada als missatges i pastors
en la nit hivernal misteriosa,
ascoltant de la pluja les remors.

De la sitja terrosa a la vorera,
d'un clap de bosc espès al entrelum,
contemplar com una altra Balanguera,
fila que fila ~~s'hi~~^{per} l'espai, el jum.

Guitarr, boca de nit, dins les cases,
baix del vert cobricel del figueral
per escoltar els sons i castanyetes
que acompanyen la dansa taldoral.

La somnolència del cantar de l'era,
la dolça melangia del vermar,
l'esplai de peremà renouera
dins el silenci august d'un olivar.

Esclat de sol, parpellejar d'estrelles,
remor de fonts, refils de rossinyols,
lladrures de cans i blets de les ovelles,
ab repicar d'alegres picarols.

El Coll, del temple al'ombra beneïda,
el Coll que un temps va prendre el Pectò,
la tornada del cos, la gent ardida,
de canyes verdes fresca munició.

El toc d'Ave Maria a l'ermitori,
coloma blanca dalt el cim altiu,
dols soplins de la Verge soberana
que, enmorenida pel sol clar, sonrin.

37

Me plau llibar la vostre poesia
com la abella la mel del romani,
me plau aquet retorn al que un dia
mos cantó de jovenesa va nodri.

Jordi M. Tous / Maroto

1947

La somnolència del cantar de l'era
la dolça melangia del vermar,
l'esplai de xeremíà renouera
dins el silenci august d'un olivar.

Esclat de sol, parpallejar d'estrelles,
remor de fonts, refils de rossinyols,
lladrues de cans i bels de les ovelles.
amb repicar d'alegres picarols.

El ball, del temple a l'ombra beneida,
el ball que un temps và presidí 'l Rectò,
la tornada del cós, la gent ardida,
de canyes verdes fresca munió.

El toc d'Ave Maria a l'ermitori,
coloma blanca dalt el cim altiu,
dolç sopluiig de la Verge soberana
que enmorenida pel sol clar, somriu.

Me plau libar la vostra poesía
com l'abella la mel del romaní;
me plau aquest retorn a lo que un dia
mos cants de jovenesa va nodri.

Josép M. Tous i Marto

Tiratge amical de 40 exemplars numerats, no destinats a la publicitat.